

Lista de cumpărături

Lista de cumpărături

Louise Redden, o femeie îmbrăcată sărăcacios, cu o privire de om învins, a intrat într-o zi într-o băcănie. S-a apropiat de stăpânul magazinului într-un mod foarte umil și l-a întrebat dacă nu ar putea să-i dea și ei pe datorie câteva alimente.

I-a explicat cu glas ușor că soțul ei era foarte bolnav și că nu putea munci, și că aveau și șapte copii, care trebuiau hrăniți.

John Longhouse, băcanul, a privit-o de sus și i-a cerut să părăsească imediat magazinul său. Având însă în gând nevoile familiei sale, femeia i-a mai spus: Vă rog, domnule, o să vă aduc banii înapoi de îndată ce voi putea.

John însă îi spuse că nu-i poate da pe datorie, pentru că nu are credit deschis la magazinul său.

Lângă teighea se mai afla încă un client, care a auzit discuția dintre cei doi. Clientul făcu câțiva pași înainte și îi spuse băcanului că o să acopere el costurile pentru orice are aceasta femeie nevoie pentru familia sa.

Băcanul raspunde parcă în silă: Ai o listă cu cumpărăturile de care ai nevoie?

Louise a raspuns: Da, domnule.

O.K, spuse băcanul, atunci pune-o pe cântar și eu o să-ți dau marfa de aceeași greutate cu lista dumată.

Louise, ezitând o clipă, cu privirea în jos, băgă mâna în geantă și scoase o bucată de hârtie pe care scrisese ceva în grabă. Apoi puse cu grijă bilețelul pe cântar, cu privirea tot aplecată.

Ochii băcanului și ai celuilalt client priveau plini de uimire cum cântarul stătea înclinat în partea cu hârtia. Băcanul, privind la cântar, s-a întors ușor către client și îi spuse mormăind: Nu-mi vine să cred!

Clientul a zâmbit, iar băcanul a început să tot pună pe cântar alimente. Cântarul tot nu se echilibra, așa încât acesta tot pune pe el alimente, din ce în ce mai multe, până când pe cântar nu a mai încăput nimic. Băcanul ședea privind cu dezgust. În fine, smulse bucățica de hârtie de pe cântar, și o privi cu mare uimire. Nu era vorba de o listă de cumpărături, ci era o rugăciune, care spunea așa:

"Iubite Doamne, Tu îmi cunoști nevoile, așa că eu le pun în mâinile Tale."

Băcanul îi dădu femeii alimentele și privea în continuare tăcut, înmărmurit. Louise îi mulțumi și plecă din magazin. Celălalt client îi dădu băcanului o hârtie de 50 de dolari și îi spuse: A meritat toți banii! Numai Dumnezeu știe ce greutate are o rugăciune.